

strategien, dog uden at give støtte til tanken om institutionelle ændringer. Samtidig tilstræbtes formuleringer, der kunne vinde bred helst enstemmig tilslutning.

I forslaget's væsentligste operative paragraf opfordredes udviklingslandene til at følge ekspertudvalgets anbefalinger, og de udviklede lande opfordredes til at bistå dem dermed ved rådgivning og finansiell bistand. Desuden anmodedes generalsekretæren om at forespørge hos medlemslandene om deres synspunkter vedrørende mulighederne for og ønskeligheden af at oprette den af ekspertudvalget foreslåede proteinfond.

Den endelige tekst, der havde Canada, Costa Rica, Danmark, Indonesien, Kenya, New Zealand, Nicaragua og Philippinerne som forslagsstillere, blev introduceret i udvalget af Canada.

Forslaget mødte bred anerkendelse, om end drøftelserne viste, at det ikke kunne opnå enstemmig tilslutning. USA og Storbritannien mente ikke, at der var grund til at fremlægge forslaget, idet de anså den resolution, der blev vedtaget under ECOSOC's 51. samling om samme emne for et tilstrækkeligt grundlag for intensiverede bestræbelser på proteinoområdet. Yderligere udtrykte disse lande modvilje mod tanken om oprettelse af en proteinfond. Sovjetunionen rejste forskellige indvendinger, der var begrundet i manglende tillid til proteingruppen.

Resolutionsforslaget blev vedtaget i 2. udvalg med 68 stemmer for, ingen imod og 9 afståelser (østeuropæiske lande og USA).

Efter afstemningen udtalte Argentina, Brasilien, Finland, Italien, Japan og Sverige, at deres positive stemmeafgivning ikke præjudicerede deres holdning til spørgsmålet om frivillige bidrag til fonden, dersom den blev oprettet.

Resolutionen blev bekræftet i plenarforsamlingen den 20. december 1971 med 109 stemmer for, ingen imod og 10 afståelser (østeuropæiske lande og USA). (Res. 2848 (XXVI)).

12. Forholdsregler til forbedring af ECOSOC's arbejdsformer.

Under ECOSOC's 50. samling fremlagde Sovjetunionen et resolutionsforslag, hvorefter rådet skulle anbefale generalforsamlingen at vedtage en række nærmere angivne

forholdsregler til forbedring af rådets arbejdsformer. Hovedtanken i forslaget var at sikre en bedre arbejdsfordeling imellem rådet og generalforsamlingen. Det blev foreslået, at alle økonomiske, sociale, videnskabelige og tekniske spørgsmål skulle behandles i ECOSOC inden deres optagelse på generalforsamlingens dagsorden, og at ECOSOC's drøftelser om disse emner skulle munde ud i konkrete anbefalinger til generalforsamlingen. Endelig anbefalede det, at rådet skulle fremlægge forslag til generalforsamlingen om, inden for hvilke emneområder rådet selv skulle kunne træffe endelig afgørelse uden efterfølgende godkendelse af generalforsamlingen.

Forslaget kom hverken til drøftelse under ECOSOC's 50. eller 51. samling. Ved slutningen af sidstnævnte samling anmodede Sovjetunionen imidlertid om afstemning om forslaget, der blev vedtaget med 8 stemmer for, 4 imod og 15 afståelser (Res. 1622 (LI)).

Den korte debat i 2. udvalg om det af ECOSOC således fremlagte resolutionsforslag viste, at adskillige udviklingslande følte, at resolutionsforslagets vedtagelse ville medføre, at ECOSOC fik for stor magt. Frankrig kunne tilslutte sig hovedideen bag resolutionsforslaget men mente ikke, det var fuldt tilfredsstillende i sin nuværende form.

Holland og nogle udviklingslande fremlagde forskellige ændringsforslag, der sigtede mod at gøre omtalen af ECOSOC's kompetence mindre håndfast.

En række udviklingslande og Frankrig udtalte imidlertid, at forslaget burde gøres til genstand for yderligere overvejelser, hvorfor sagen burde udsættes til 27. samling. Sovjetunionen erklærede sig indforstået hermed.

2. udvalg vedtog herefter at udskyde sagen til 27. generalforsamling.

FN's konference om handel og udvikling (UNCTAD).

(Dagsordenens punkt 41).

I. Beretningerne.

Drøftelserne i 2. udvalg fandt sted på grundlag af beretningerne fra ECOSOC og UNCTAD's styrelsesråd.